

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/288769>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt,

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

OP GEZAG VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

M^r. J. A. FRUIN,

gewoon Hoogleraar in de Rechtsgeleerde Faculteit,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAT EN VOLGENS

BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN,

DOOR

GEORGE JUSTINUS KOLFF,

GEBOREN TE DEIL (PROVINCIE GELDERLAND.)

OP WOENSDAG DEN 15 NOVEMBER 1865, DES NAMIDDAGS TEN 3 URE.

TIEL,
A. VAN LOON.
1865.

III.

Non potest quis inter vivos donare omnes res
quas habet et quas habiturus est.

IV.

De vrouw mag van de beperkte gemeenschap
afstand doen.

V.

De regtsvordering tot herstelling in het bezit
wordt niet gegeven tegen den enkelen houder.

VI.

Natuurlijke ouders hebben geen wettelijk erfdeel.

VII.

De erflater kan geen executeur-testamentair be-
noemen, zonder een' uitersten wil na te laten.

VIII.

Het vermoeden van art. 969 B. W. is eene
praesumptio juris et de jure.

IX.

De onroerende goederen van den failliet, moeten
verkocht worden ter plaatse waar het vonnis van
faillietverklaring is uitgesproken.

X.

De schuldeischers kunnen bij nietnakoming van
het accoord door den gefailleerde, alleen de nako-
ming, niet de ontbinding daarvan vorderen.

XI.

Het vrijwillig accoord van art. 199 W. v. K. beteekent het accoord buiten regten aangegaan.

XII.

In de gevallen opgenoemd in art. 289 W. v. B. R., 1^e al., 1^e gedeelte, heeft de president der arrondissements-regtbank de definitieve beslissing.

XIII.

De kantonregter en de president der arr. regtbank zijn niet bevoegd, den verlengden termijn, wanneer de gedaagde in eene andere provincie woont (art. 8 B. R.), en dien van art. 9 en 10 B. R. te verkorten.

XIV.

Het tweegevecht is een zelfstandig misdrijf.

XV.

Hij, die door gewelddadigheden, maar zonder opzet, de miskraam eener vrouw bewerkt zal hebben, maakt zich niet schuldig aan het feit in art. 317 C. P. bedoeld.

XVI.

Ten onregte beweert men, dat niettegenstaande de dronkenschap, in elk geval het misdrijf geheel toerekenbaar blijft.

XVII.

Poging tot bigamie is volgens den C. P. strafbaar.

XVIII.

Het O. M. kan den failliet vervolgen, ook na het sluiten van een accoord, gehomologeerd door de regtbank.

XIX.

De landverhuizing mag door den wetgever niet beperkt worden.

XX.

Eene belasting op de koffij is af te keuren.

XXI.

Ten onregte wordt, volgens de armen-wet, het domicilie van onderstand bepaald door de geboorteplaats.

XXII.

Het invoeren van nieuwe verbruiksbelastingen,
ter vervanging van bestaande, is af te keuren.

1915594